

[Birgith Mogensen]

et sundt liv fra fødsel til en sen død må være det overordnede mål for os alle.

At det er ladsiggørligt at nå langt ad forebyggelsesvejen, er vi mange der tror på; eksempelvis kan nævnes, at USA har reduceret cigaretrykning med ca. 15 pct. inden for 3 år og forventer procentsatsen fordoblet i de næste 3 år. At man i USA har opnået dette resultat ved hjælp af advarende oplysning, skal vi lægge mærke til. Parolen hedder: Hensigten helliger midlet, og jeg tror, at vi uden at bruge forbud kan opnå lignende positive resultater både i forbindelse med tobak og alkoholmisbrug. Begge såkaldte nydelsesmidler nedbryder sundheden og belaster sygesektoren i meget høj grad. Det er mit indtryk, at vi i Danmark stærkt bør intensivere bekæmpelsen af disse to gifte.

Ligeledes er vores modforholdsregler alt for slappe, når det drejer sig om narkomaner, herunder amfetaminmisbruget, der mere og mere belaster sygehusvæsenet. Bl.a. florerer AIDS-smitten kraftigt i disse misbruger kredse, men mange andre følgesygdomme koster menneskelige lidelser og millioner af offentlige kroner.

Altså, vor forebyggende indsats kontra tobak, alkohol og narkotika samt det overdrevne forbrug af nervemedicin må strammes gevaldigt op. Visse stop op-love kan måske blive nødvendige for at reducere sygdom, der er fremkaldt af nævnte selvforskyldte årsager.

Med hensyn til yderligere forebyggelse af de mest dominerende danske sygdomme, nemlig kræft, hjerte- og blodkarlidelser, ved man også, at f.eks. rigtig kost og motion virker forebyggende, men på dette område er vor information til hele befolkningen ikke gennemgribende nok. Sygdomsforebyggende oplysninger skal starte tidligt i folkeskolen. Tv, radio og andre medier må tage denne vigtige oplysningsopgave mere alvorligt, og frem for alt må de væsentligste leveregler for en sund sjæl i et sundt legeme gentages ustandselig. Ja, kald det manipulation eller indoktrinering; i den gode sags tjeneste er disse påvirkningsformer helt o.k.

At gennemføre og praktisere mine skitserede oplysningsmetoder på de nævnte felter og at forebygge sygdom som helhed vil koste mange penge, det ved vi. Men det vil koste mere at lade være. Personligt er jeg sikker på, at 1 antisygdomskrone til fremme af sundhed vil komme hundredfold igen. Behandling af sygdom ko-

ster dyrt, og generelt kan der ikke spares ret meget mere i den eksisterende sygdoms sektor. En omlægning af befolkningens levevaner er og bliver den allervigtigste besparelsesfaktor. Målet må være at reducere sygdom i det hele taget.

Ja, mit indlæg har været domineret af sygdomsforebyggelse, fordi jeg oprigtigt mener, at det i alle henseender er den vigtigste vej at betrede, såfremt vi vil opnå en både menneskeligt og økonomisk god balance i syge- og sundhedssektoren.

Jeg vil ikke være med til at skyde skylden på lægerne blot, fordi der er nogle enkelte også inden for den branche, der har trådt i spinaten. Naturligvis kan jeg ikke godtage de yngre lægers slow down- og strejketendenser. I det hele taget må der tages afstand fra strejkemidlet, når det drejer sig om både læger og andre medarbejdere, som har deres virke i sygesektoren. Hvis ikke patienternes tarv varetages 100 pct., så må de ansvarlige bortvises omgående.

I den forbindelse er jeg glad for at hilse den nye medicinaldirektør, hr. Palle Juul-Jensen, velkommen som chef i syge- og sundhedssektoren. Det er min faste overbevisning, at hr. Juul-Jensen bliver en positiv forstærkning inden for denne vigtige samfunds sektor. Bl.a. forventer jeg, at hr. Juul-Jensen vil være foregangsmand for en snarlig decentralisering af sygebehandlingsopgaverne. Den primære sektor, de praktiserende læger og speciallægerne, skal involveres mere i behandling og helbredelse. Mange sygdomme kræver ikke den dyre behandling på et hospital. Læger og speciallæger samt ambulans behandling kan klare mange patienters problemer både hurtigere og lige så sikkert som det omkostningstunge hospitalsvæsen.

Afslutningsvis vil jeg sige, at det er tilfredsstillende, at ventelisterne generelt er på vej ned.

Pia Dahl (FP):

Der er sandelig forskel på den 7. september sidste år og i dag. Den 7. september 1987 skulle hele sundhedsvæsenet revolutioneres, men den 20. januar 1988 er alt ved det gamle.

I Fremskridtspartiet skal vi ikke lægge skjul på, at vi langt foretrækker holdningen fra den 7. september og alle de dage, der gik forud, hvor man var ude på at kapre stemmer fra de vælgere, der ikke huskede, hvor groft de var blevet svigtet ved tidligere valgflask.